

A CSERKÉSZ VILÁG-JAMBOREE GÖDÖLLŐN

Az UTOLSÓ ÉVTIZEDBEN a magyar társadalom is megtanult a legfiatalabb magyar nemzedéktől egy idegen új szót: jamboree. Ezt a fogalmat a magyar cserkészmozgalom dobta bele a köztudatba. Nem is angol eredetű; Baden Powell, a cserkészzet megalapítója hozta magával Dél-Afrikából. Jelentése egy olyan gyülekezet, ahol mindenki ott van, akinek joga van jelen lenni. Az egész világ cserkészmozgalma pedig ez alatt a fogalom alatt a cserkészek nemzetközi nagy táborozását érti. A cserkészek világ-jamboreejának sokkal több jelentősége van a jövő társadalmi szempontjából, semhogy azt csupán gyermekek játékos találkozásának nézzük. Felfigyelnek rájuk egy évtized óta az egész világon és így a magyar társadalomnak is különös figyelmére kell méltatni éppen az ezen évi világ-jamboreet, amely Magyarországon fog lefolyni.

Az 1933. évi gödöllői jamboree sorrendben a negyedik. Speciális vezéreszméjénél fogva az összes eddigi világtáboroknál sokkal nagyobb jelentősége lesz egész világvonatkozásában. A jamboreek jelentőségének fokozódását egyébként érdekesen bizonyítja e világtáborok fejlődésének rövid áttekintése is.

Az I. világ-jamboreet 1920-ban rendezték Angliában, London közelében. Ennek táborában még csak 21 nemzet fiataljai vettek részt. Ez még a győztesek világtalálkozója volt a cserkészetből is, ami ekkor még szintén nem tudott szabadulni a háborús pszichózis béklyóitól. Magyarország sem vett rajta részt, bár, igen érdekes, éppen a magyar cserkészzet volt az a legyőzött népek cserkészmozgalmai között, amelyet elsőnek hívtak meg. Ekkor a jamboreera az utolsó pillanatban a magyar cserkészmozgalom is meghívót kapott, jóllehet még non volt tagja a nemzetközi szövetségnek. Sajnos, akkor egy üdvözlétnél többet nem küldhettünk a világ ifjúságának erre az első találkozására. Ennek az I. jamboreenak mégis nagy jelentősége van, mert ekkor választották az egész világ főcserkészevé Baden Powellt.

Magyarország cserkésze 1920-ban vétetett fel a nemzetközi szövetség tagjának. Ez akkor egyrészt nagy eredmény volt magyar szempontból, másrészt belsőleg nagy indítást adott a magyar cserkészzet további irányának, jóllehet akkor még sokan nem ebben az irányban látták a magyar mozgalom fejlődésének lehetőségeit és inkább szívesen látták volna a nacionalista elzárkózást. Szerencsére, a magyar társadalom ekkor még nem méltatta túlságosan nagy figyelemre a cserkészet, így akadály nélkül indulhatott abba az irányba, amely elhozta hazánkba az 1933. évi világtábort.

A II. világ-jamboree 1924-ben volt Kopenhágában. Ezen a vezérszeme az volt, hogy versenyekben mérje össze erejét és fejlődését az egész világ ifjúsága. A magyar csapat ekkor tette első, hatalmas erőfeszítését, hogy az egész világmozgalom tudomást vegyen a magyar fiú kiválóságáról. A magyar versenycsapat az Egyesült Államok és Anglia mögött harmadiknak került ki a versenyből és ezzel a kontinensen első lett. Ez a szinte csodálatos, váratlan és megható diadala a magyar fiúnak egyszerre a magyar cserkészmozgalom felé terelte az egész nemzetközi szövetség figyelmét. Mindemellett a dániai jamboree-nak egy nagy tanulságát le kellett vonnia a világszövetségnek is. Ez pedig abban állott, hogy a cserkészmozgalom semmiképpen sem válhat egyszemélyű nemzetközi mozgalommá, hanem a legnagyobb értékei éppen abban vannak, hogy a nemzeti cserkészetek a maguk nemzeti értékeit fejlesztik ki a fiúban és nemzetközi vonatkozásokban éppen ennek a különleges nemzeti színnek van a legnagyobb jelentősége. Ebből azonban az is következett, hogy a verseny nem lehet indokolt, mert a nemzeti sajátosságok össze nem mérhetők, tehát a versenynek nincsen tárgyilagos alapja. Ezzel véglegesen elejtették a nemzetközi cserkészversenyek gondolatát, illetve a jamboree-król törölték azt, s csak speciális sportszámokra korlátozták egyenesen erre a célra összehívott táborokban.

A cserkész világ-jamboree gondolata tehát éppen ebben lényegesen különbözik a sport-olimpiások gondolatától. A sport-olimpiások minden vonatkozásukban nemzetköziesek, egyes nemzetek atlétái nemzetközileg összemérhetők. A cserkész-jamboreeek célja ezzel szemben éppen az, hogy minden világ ifjúsága a maga speciálisan nemzeti sajátosságaival, érényével, ízével és színével szálljon egy-egy hatalmas táborba. Egymásban nem a sémát, hanem éppen azt akarják felbecsülni, hogy a nemzetközileg azonos cserkészalapon és törvényeken hogyan építették ki azt a szellemet, ami földjük lelkéből, történelmi múltjukból és nemzeti sajátosságaikból ad minden nemzet cserkészmozgalmának egyéni, nemzeti értéket.

Ez az utóbbi gondolat kölcsönöz a nemzetközi cserkészetnek egészen különleges helyzetet a nemzetközi mozgalmakban: nemzetközi alapon nemzetivé válni csak a cserkészetnek lehetséges.

Ezt a hatalmas eredményt éppen a dániai jamboree érlelte meg. Egyelőre azzal, hogy a versenyeket nem mutatta reálisaknak. A gondolat testté a III. jamboree-n vált, amit 1929-ben Angliában, Birkenhead mellett, Liverpool közelében tartottak meg. Mégis ez az utóbbi jamboree sem tudta ezt a gondolatot egészen megvalósítani. Ezt a nagyszerű eszmét ugyanis kissé háttérbe szorította a jubileum gondolata: Lord Baden Powell nyolcvanéves születése napján az egész világcserekész fel akart vonulni ennek a nagyszerű embernek színe elé. Így a tábor hatalmasan túlméretezett volt. A tömegek kissé elnyomták a nemzeti egyéniségeket. Mégis bebizonyosodott, hogy a tábor nagyarányában tartott nemzeti bemutatók, a tábori színházban rendezett nemzeti táncok, ének, zene, az egyes nemzetek táborának különleges nemzeti jellege az egyetlen értelme ezeknek a hatalmas nemzetközi találkozóknak. Egyszóval: a cserkészet nemzetközi vonatkozásban is

akkor bizonyult legértékesebbnek, ha nemzeti vonatkozásban értékeket tudott kitermelni a fiúk lelkéből.

A gödöllői nemzetközi IV. világ-jamboree már tökéletesen ebben a gondolatban folyik le augusztus havában. Amint mondtam előbb, vezéreszméje, a cserkészieség és a nemzeti jellegű táborok, teszik egészen különleges jelentőségűvé. Sőt még tovább: az egész világ cserkésze a legteljesebben méltányolja, megérti és helyesli, hogy ennek a nemzetközi világtábornak speciális magyar ízt, magyar gondolatot adott a magyar táborparancsnokság. AIV. világ-jamboree jelvénye a magyar csodaszarvas. A fehér csodaszarvas, a magyar mondák szent állata. Jelképe egy nemzet vágyainak, megtestesülése egy nép sóvárgott boldogságának, távoli célok ködéből megvillanó sejtelve egy nagy, Isten rendelte hivatásnak: küldetésünk szimbóluma. E jelvényt, e magyar szimbólumot viseli majd mellén a világ-jamboree minden tagja. A magyar monda 1933-ban megújul és lélekké válik: a hún világbirodalom helyén két hétre Cserkész világbirodalom alakul. Ahogy az 1929-i angliai világ-jamboree jelvénye és szimbóluma egy nemzetközileg értékes gondolat kifejezője, az arany nyíl, a szeretet nyila volt, úgy válik 1933-ban az egész világ cserkészetének gondolatává egy maréknyi nép vágyainak megértése, megbecsülése. íme, a nemzetközi gondolat, a cserkészet, mennyire tudja magáévá tenni és megérteni a nemzeti gondolatot!

A IV. világ-jamboree célkitűzései az összes eddigi jamboreek célkitűzései közül a legtisztábbak: általános megbecsülése a cserkésztestvériség gondolatának, a cserkészgondolat tartalmi elmélyítése; az emberebb-ember ideálja felé való igyekvésben egymás kölcsönös támogatása: a nemzeti gondolat felé való tökéletesülés egymásnak való bemutatása.

Amíg ez a gondolat megérlelődött és ennek megtestesítésére a magyar cserkészet kapott nemzetközi megbízást, addig a magyar cserkészifjúságnak kemény munkával kellett bebizonyítania, hogy egyrészt a cserkészet nemzetközi értékeit kitermelte lelkében, másrészt pedig, hogy nemzeti vonatkozásban egy nemzet ifjúságánál sem alábbvaló. Aránylag könnyű feladata volt a magyar cserkészcsapatnak 1924-ben a dániai jamboreen a harmadik hely elnyerése, mert hiszen pártatlan bírák pontozása döntött. Csak mindenre elszánás kellett és megfeszített, kemény magyar izmok ahhoz is, hogy 1927-ben a svájci Kanderstegben egy nemzetközi cserkész síversenyen, majd a svéd Helsingörben szintén nemzetközi cserkész víziversenyben az első helyre kerüljenek, hogy 1932-ben Lengyelországban szintén víziversenyeken mindenkit legyűrjenek. A magyar fiú igazi értékei azonban mégsem ezekben a versenyekben bontakoztak ki, hanem az 1929-i angliai jamboreen, ahol versenyek nélkül, csak a magatartás, a cserkészszerűség győzött; a nemzeti bemutatók alkalmával nem egy kis verseny csapat, hanem 850 magyar fiú egyaránt emberebb-embernek és magyarabb-magyarnak bizonyult nem szakértő pontozó bírák, hanem a sok százezer fejű angol közönség előtt. Az 1933. évi IV. világ-jamboree magyar megrendezésének kitüntetett feladatát nem a magyar cserkészvezetők, nem egynéhány fiú kiválósága, hanem „a magyar fiú“ nagy

értékei szerezték meg; akkor, amikor ezért a kitüntetésért az Egyesült Államok, Hollandia, Csehország is teljes erővel léptek sorompóba.

1931-ben a badeni nemzetközi cserkészkonferencia döntése szerezte meg a magyar cserkésznek ezt a feladatot. A magyar cserkészmozgalom vezetői tökéletesen tisztában voltak vele, hogy milyen súlyos kötelezettséget vállaltak. Kötelezettségeket két irányban is: a nemzetközi cserkészzel szemben teljes garanciát kell nyújtaniok, hogy a vállalt feladat minden kényes vonatkozásában sikerrel jár; de még súlyosabb kötelezettséget a magyar nemzettel szemben, hogy a feladatot úgy oldják meg, hogy a nemzeti becsület semmi vonatkozásban nem szenved csorbát. Tehát befelé is úgy tudják képviselni a nemzetközi feladatot, hogy az a magyar érzékenységet nem bántja, kifelé pedig nem fogják elhomályosítani a magyar nemzeti társadalom igazi arculatát, nem tagadják le a magyar jelen fájdalmas tényeit. A feladat súlyos vonatkozásait az bizonyítja leginkább, hogy ez a világ-jamboree nem magyar vállalkozás, nem magyar tábor, ahol az idegenek vendégek, hanem egy nemzetközi megbízásból magyarok által rendezett és vezetett, a nemzetközi cserkész-komité ellenőrzése alatt álló megmozdulás. Ebben a táborban hogy kik vesznek részt, az nem a magyar tábor parancsnokság meghívásától függ, hanem joga van ott minden nemzetnek megjelennie, amelyik a nemzetközi szövetségnek tagja. Joga van minden nemzetnek arra, hogy ott nemzeti önérzete sérelme nélkül, nemcsak magyar oldalról, hanem a tábor minden más nemzete részéről okozott sérelem nélkül vehet részt. Európa mai politikai állapota mellett olyan feladat ez éppen a magyarok számára, amelyet megoldani cserkészvontakozásban is nagyon nehéz, de még nehezebb garanciát nyújtani arra, hogy a cserkészen kívül álló társadalom részéről is megértésre találjon ez a gondolat.

Fokozott nehézségek előtt áll a magyar cserkészmozgalom vezérkara amiatt is, hogy egy ilyen hatalmas megmozdulás igen sok megbízható munkaerőt kíván tőle. Anglia, amikor megrendezte a maga III. világ-jamboreeját, egymillió angol cserkész tisztikarából válogathatta ki a maga jamboree-vezérkarát. Nekünk 35.000 magyar cserkész áll rendelkezésünkre, amelynek tisztikarával nemcsak a magyar fiúk mintaszerű és nemzetközileg is a legmagasabb színvonalú táboroztatását kell ellátnunk, hanem ebből kell kivonnunk azt a vezérkart is, amely az egész világtábor tömérdek vezetési, gazdasági, technikai feladatát megoldja. A magyar cserkészlet azonban bátran vállalta ezt a feladatot, sőt ereje biztos tudatában úgy oldja meg, hogy minden feladatot cserkészisztikre biz, legyenek azok bármilyen szakismereteket kívánó problémák, lelkeszi, rendőri, gazdasági, műszaki vagy művészi feladatok. A magyar cserkészlet nagy fejlettségére vall az, hogy a táborparancsnokság minden csoportja élére kiváló szakembereket talált magában a cserkészen belül. Egy államberendezés minden vonatkozásában cserkészszerűleg, cserkészeken keresztül, cserkészmunkával kerül a világ-jamboreen megvalósításra. Ezzel a magyar cserkészlet egyúttal erejét is dokumentálja a magyar társadalom felé; bebizonyítja, hogy az általa nevelt új társadalom egykor a magyar élet minden problémája megoldására termel és termelt ki máris helyüket

megálló férfiakat. A magyar cserkészzet a világ-jamboree óriási megmozdulásához a rajta kívül álló társadalomtól csupán egy irányban kér segítséget.

Ez a segítség is csupán abban áll, hogy nézze a magyar társadalom megértéssel ezt a nagy munkát és vállalja át tőle az itt lévő idegen ifjúsággal szemben azokat a feladatokat, amelyek mindenképpen társadalmi feladatok. Így ne zárkózzék el az idegen ifjúságtól, hanem igyekezzék azzal szemben szeretetének és megbecsülésének jelét adni. A magyar társadalomnak tudatára kell jutnia annak, hogy milyen bizalom nyilvánult meg a magyar ifjúsággal, a magyar cserkészettel szemben akkor, amikor a világ legnagyobb értékeit bízta a kezére 1933 augusztusában; a világ legnagyobb értékeit, minden kultúremzet legválogatottabb, legjava ifjúságában; ha ezt átgondolja, ettől a megértéstől nem is zárkozhat el. Rá kell eszmélnie a magyar társadalomnak arra, hogy 1933-ban a világ minden nemzete minden társadalmi osztályának jövő irányítói élnek magyar földön, szívnek magyar levegőt, ismerik meg a cserkészeten keresztül a magyar öncélúságot, élniakarást és pillantanak be egy nemzet múltjába és jelenébe. Bepillantanak nem erőszakos és így hitelt sohasem találó propagandán keresztül, hanem a magyar fiúk értékein, a magyar fiú barátságán, a magyar fiú megszerelésén és megbecsülésén át. A magyar cserkészmozgalom vezetősége azonban tisztában van azzal is, hogy ha az idegen ifjúság mást talál a magyar cserkészekben és mást figyel meg a magyar társadalom lelkében, a cserkész jó munkapropagandája csak félértékű munkává csökken le. Ezért a magyar cserkészzet azt kívánja a magyar társadalomtól, hogy ne mutakozzék könnyebbnek a magyar fiúnál, a magyar apák legyenek méltók a magyar fiúkhoz.

A magyar fiú a világtáborban nem mint trianoni, tehetetlen és siránkozó, testileg-lelkileg koldus ifjúság fog bemutatkozni a világ színe előtt. Tisztában van azzal, hogy nemzetközi vonatkozásban csak erőseknek lehetnek őszinte barátai. A magyar cserkész élniakarásról tesz tanúságot. Talán ki sem ejti e szót: Trianon, s mégis többet tesz, hogy ne sokáig emlegessék már Trianont, mint tett a felnőtt társadalom. Ilyen lelkületet kíván a magyar cserkészmozgalom a magyar társadalomtól is a világ-jamboreeal szemben. Ez lesz a legnagyobb segítség, amit a felnőtt társadalomtól megkaphat.

A magyar cserkészzet vezérkara tudja, hogy miért vállalta a jamboree megrendezését; tisztában van azzal, hogy a nemes értelemben vett nemzeti propagandának soha jobb tere nem nyílhat számunkra. De tudja azt is, hogy erre a propagandára nemcsak kifelé, hanem befelé is nagy szükség van. Befelé a cserkészzet dokumentálni óhajtja, hogy az államalkotás iskoláján keresztül mire nevelte a jövő társadalmat. Dokumentálni akarja, hogy a tiszta krisztusi igazságokon alapuló cserkész törvények keretében hogyan lehet felépíteni egy ideális államot. Éppen ezért a világ-jamboree óriási tábora maga gondoskodik mindazon szervezetek kiépítéséről, amik egy ilyen miniatűr állam igazgatásához, testi és lelki jólétének fenntartásához szükségesek. Ez a berendezkedés igen komoly mértékben méltó az új államformákat kereső társadalom érdeklődésére is.

Az állami szervezetben való együttélésnek meglesz a táborban az a legfontosabb feltétele, amit a felnőtt társadalmak politikusai most olyan módon, de olyan hiába kutatnak: az állam minden tagjának az egylelkűsége, egycélúsága. Az államigazgatás formája is egészen különös: a cserkészetben kitermelődött legjobbaknak, legtekintélyesebbeknek, legmunkásabbaknak és leginkább hozzáértőknek egy-egy pozícióban való önkéntes munkavállalása. Ha valahol, itt igazán érvényesül az az elv, hogy minden embert a maga helyére. Ezzel a korrekcióval a cserkésztábor-állam katonai szervezethez hasonló leginkább: élén egy táborparancsnokság áll, amely altáborparancsnokságokon át igazgatja a tábor. Az altáborparancsnokságok csak közigazgatási szervek, végrehajtók. A táborparancsnokság szervei az egyes szakosztályok, amelyek élén teljes felelőség mellett szakemberek oldják meg a szervezés feladatait. A táborparancsnokság nemzetközi szerv. Nem azonos tehát a Magyar Cserkész Szövetséggel. Nemzetközi bízalomból azonban a táborparancsnokság minden tagja a magyar cserkész-
 férfiak sorából került ki. Hogy milyen feladatokat kell a táborparancsnokságnak ellátnia, mutatja szakosztályainak sora. Van vezérkari főnöksége, szállításvezetősége, híradásvezetősége, adminisztrációvezetősége, tábori rendőrfőnöksége, egészségügyi csoportja, tűzoltósága, mentőszervezete, gazdasági csoportja, élelmező csoportja, külügyi csoportja, sajtócsoportja, fényképészcsoportja, szórakozási csoportja, kirándulási csoportja, Idkési csoportja, vízi és légügyi csoportja, stb.

Ezen szervezet alatt él majd augusztus 2—16 között 30.000 cserkész egy óriási sátorvárosban. E létszámból kb. 18.000 külföldi, 10—12.000 magyar cserkész lesz. Az idegen nemzetekből eddig 45 nemzet jelentkezett a világtáborba. Legnagyobb létszámmal jönnek az angolok, akik 4200-an jelentkeztek eddig. A francia cserkészek közül 1500, a lengyelekből 1500, az osztrákokból és németekből 1000—1000 jön hozzánk. Lesz 300 belga, 500 az Egyesült Államokból, 800 Dániából, 300—300 Svájcban és Svédországból, 100 Hollandiából, 175 Norvégiaiból, 70 Portugáliából, ugyanannyi Spanyolországból, 100 Finnországból, 50 Bulgáriából, stb. Képviselve lesznek kisebb-nagyobb létszámmal az összes tengerentúli államok is, amelyek tagjai a nemzetközi szövetségnek.

Hogy milyen feladatok előtt áll technikailag is a táborparancsnokság, legyen elég annak az egy adatnak megemlézése, hogy a 30.000 cserkész sátorvárosa két nap alatt kell hogy felépüljön. Ez szállítási szempontból és adminisztratív szempontból is olyan feladat, amelyet csak vagy katonai szervezet, vagy olyan tökéletesen fegyelmezett társadalom oldhat meg, mint a cserkészet.

Egyik legnagyobb gondja volt a parancsnokságnak a megfelelő hely kiszemelése és biztosítása. A cserkészek igazán ismerik hazánk földjét és mégsem találtak a csonka országban egyetlen más helyet sem Gödöllőn kívül, ahol a világ-jamboreet meg lehetett volna rendezni. Laikus oldalról át sem tekinthetők azok a feltételek, amelyek a hely megválasztása tekintetében számításba veendőek. Elsősorban a tér mennyisége irányadó. Több száz hold területre van szükség, ahol 30.000 cserkész táborozhat, mozoghat, szórakozhat, bemutatót tarthat

és ahol naponta esetleg 100.000 főnyi látogató megfordulhat. Erre a célra pompásan megfelel Gödöllő, ahol a Kormányzó Úr jóvoltából rendelkezésére áll a jamboree-tábomak a külső királyi park, a község pedig átengedte az Erzsébet-parkot, a koronauradalom erdőket és mezőket.

Igen lényeges szempont volt az is, hogy sem teljesen erdős, sem fátlan területen nem lehet ilyen óriási tábor felépíteni. Gödöllő gyönyörű, ligetes vidéke ideális erre a célra.

Nem lehet a világtábort olyan helyen berendezni, ahol egy világváros közvetlen peremén olyan erkölcsi és esedeg anyagi védelem nem biztosítható, amit a cserkészlet nem nélkülözhet. Viszont olyan távol sem vihető a fővárostól, ahol a közönség nem közelítheti meg kényelmesen. Gödöllőre egy kétvágányú vasúti fővonal, három irányból helyi érdekű vasút, három irányból műút biztosítja a forgalmat.

Igen súlyos probléma a vízellátás. Gödöllőn ezt magának a táborparancsnokságnak kellett megoldania azzal, hogy hat kutat fúratott, amelyekből vízvezetékét épített ki, amelynek egészséges vize 1400 csapon ellátja úgy a táborozók, valamint a látogató közönség szükségletei minden elképzelhető mértékének többszörösét.

A tábor területén kiépített és portalánított utakról gondoskodott a táborparancsnokság műszaki csoportja. A közönség ellátására és szórakoztatására tábori nagy aréna, színház, mozgószínház, sportterek állanak rendelkezésre. A műszaki csoport a legmesszebbmenőleg gondoskodott a világítás, hangos híradás, postaszolgálat ellátásáról. A számos tábori oltár dokumentálja majd azt, hogy a cserkészlet világszerte valláserkölcsei alapon neveli a reája bízott ifjúságot.

Az anyagi vonatkozású feladatoknak ezt a tömegét a cserkészlet tervezéssel, munkával, szervezéssel mind megoldotta, csupán műszaki anyagot kellett kérnie. Ahol segítséget kért, ott sem olyan módon tette, hogy azzal megterhelést rójon a segítőkre. Mindig gondosan megkereste maga, hogy amire szüksége van, ki bocsáthatja legkönnyebben rendelkezésére, kinek van meg a szükséges anyag, amelyet mindig csak kölcsön kért az esetleg okozott kár megtérítését garantálva.

Nem kisebbek azok a feladatok sem, amelyek elé erkölcsi vonatkozásokban állott a táborparancsnokság. A mintaszerű adminisztráció kiépítését megkönnyítette az önként vállalt munka melegsége és az egycélúság. A rendfenntartás nehéz kötelességét is az önként vállalt munka kiválósága biztosítja. A tábor cserkészrendőrséget szervezett és 600 öregcserkész (18—24 éves korban) már másfél év óta készül igen komoly szaktanfolyamon feladatára. Munkája nemcsak a cserkészek közötti rendfenntartásra korlátozódik majd; sőt ez a feladata igen csekély része lesz. Ezzel szemben esetleg lesznek olyan látogatási napok, amikor 100.000 körüli látogató közönség lepi el a tábor területét, amelyet szintén a tábori rendőrségnek kell fegyelmeznie. És mégis olyanra vállalkozott a cserkészrendőrség, amire még példa sem volt Magyarországon: a belügyminiszter megadta a táborparancsnokságnak rendészeti szempontból az exterritoriális jogot. Ezzel a cserkész tábori rendőrséget a tábor területén államrendészeti szervnek ismerte el.

A világtáborban résztvevő magyar csapatok arra készülnek, hogy ebben a hatalmas együttélésben az idegenekkel megismertessék a

magyar nemzet lelkét. Amit a magyar etnikum kitermelt és ami ebből egy cserkésztábor díszítésében, művészetében, szórakozásaiban, zenéjében és táncában, bemutatóiban felszínre hozható, azt a magyar cserkészek nem fogják figyelmen kívül hagyni. Az ország különböző vidékeiről jövő magyar csapatok magukkal hozni igyekeznek szűkebb hazájuk tájának levegőjét, táborukban nemcsak cserkész szempontból tökéleteset produkálva, hanem kidomborítva azok tájjellegét táborkapukban, kerítésekben, konyhákban, díszítésekben stb.

Természetesen ugyanerre készül minden nemzet fia is. Az eddigi világ-jamboreek, de főleg az angliai III. jamboree azt mutatták, hogy ezeknél a táboroknál hatalmasabb, igazabb és nagyszerűbb etnikai és faj-kiállítás nem képzelhető el. Minden nemzet legjava ifjúsága magával hozza faja igazi értékeit látható, szemnek szóló, és nem látható, léleknek szóló megnyilatkozásai formáiban. A táborok éppen ezeknek az értékeknek kölcsönös megbecsülésére való iskolák, éppen ezért érdeklődik irántuk mind melegebben a Népszövetség is.

A táborparancsnokság jelszava az, hogy jamboree nemcsak Gödöllőn van, hanem az egész országban. Éppen ezért gondoskodott arról, hogy minden idegen cserkész eljusson az ország valamely pontjára egy-egy kirándulás keretében, ahol megérzi a magyar történelmi múlt levegőjét, felszívhatja a magyar föld szépségeit, része lehet a magyar társadalom vendégszeretetében. Természetes tehát, hogy erre való tekintettel a kirándulóhelyek kiválogatása a legnagyobb gonddal és szakismeretekkel történt.

A világ-jamboree nemcsak hatalmas erkölcsi megmozdulása a magyar ifjúságnak a mai dermedt magyar életben, hanem egyúttal igen jelentős gazdasági esemény is. Világkrízisben, gazdasági válságban még nem rendeztek világ-jamboreet. A világtábor rendezésének szükséglete két és fél millió pengő. Ezt a táborozók részvételi díjából (amelyet mindenki megfizet, az is, aki a legtöbbet dolgozik érte), a látogatók belépődíjából és az üzleti forgalomból kell biztosítani. A táborparancsnokság ebben a vonatkozásban is példát akar statuálni, hogy cserkészies lélekkel, önfeláldozó és önzetlen munkával a legsúlyosabb helyzetben is meg lehet találni a megoldást. A jövő magyar társadalom vezetőinek lelkébe enged bepillantani az a tény, hogy amikor minden egyén a legsúlyosabb gondokkal küzd, akkor önként vállalkozik egy maréknyi magyar férfi, aki önzetlenül odaadja munkerejét, szaktudását a magyar ifjúság jövőjéért. A jamboree táborparancsnokságának tagjai nem ismerik a személyi kiadásokat. Itt minden munka önkéntes.

AIV. világ-jamboreet talán a Gondviselés juttatta magyar kezekbe. A magyar cserkészvezetők a sors eme ajándékával tudatosan, becsületesen gazdálkodnak. A magyar fiú ismerete nélkül ilyen feladatra sohasem vállalkozhattak volna magyar cserkészfiúk. Amikor a IV. világ-jamboree szimbólumának a magyar csodaszarvast választották, ezzel már kijelölték, hogy milyen célokat kell megvalósítani a magyar földön tartott nagy cserkésztestvérülésnek.

FODOR FERENC